

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/12/2012
Identifikačné číslo spisu:	1010202168
Dátum vydania rozhodnutia:	23.04.2013
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1010202168.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: M. K., D., L. O., zast. JUDr. Janou Štulrajterovou, advokátkou so sídlom Gajova 13, Bratislava, proti žalovanému v I. rade: Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, Trnavská cesta 52, P. O. BOX 45, Bratislava, v II. rade: Regionálny úrad verejného zdravotníctva Bratislava hlavné mesto, Ružinovská 8, P. O. BOX 26, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti stanoviska žalovaného v II. rade zn. OLP/6842/2010 zo dňa 12. októbra 2010 a rozhodnutia žalovaného v I. rade č. OOD/482/2010 zo dňa 26. júla 2010, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 287/2010 - 55 zo dňa 26. januára 2012, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 287/2010 - 55 zo dňa 26. januára 2012 m e n í tak, že vo vzťahu k žalovanému v I. rade konanie z a s t a v u j e a zároveň mu vec po právoplatnosti p o s t u p u j e na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vzťahu k žalovanému v II. rade uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 287/2010 - 55 zo dňa 26. januára 2012, p o t v r d z u j e.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zastavil konanie o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti stanoviska žalovaného v II. rade č. OLP/6842/2010 zo dňa 12. októbra 2010 a rozhodnutia žalovaného v I. rade č. OOD/482/2010 zo dňa 26. júla 2010.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že žalobkyňa sa domáhala preskúmania rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, žalovaného v II. rade, voči ktorému bolo prípustné odvolanie, teda nejde o rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov. Toto rozhodnutie nespĺňalo predpoklady postupu podľa piatej časti druhej hlavy O. s. p. Voči žalovanému v I. rade sa žalobkyňa domáhala preskúmania a zrušenia oznámenia, že nebolo vyhovené jej podnetu na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania a keďže takéto vyrozumenie je len informovaním podávateľa podnetu, nepodlieha súdnemu prieskumu.

Proti predmetnému uzneseniu podala v zákonnej lehote dňa 28. februára 2012 žalobkyňa odvolanie domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie.

Uviedla, že napadnuté rozhodnutia sa týkajú základných práv a slobôd (čl. 46 ods. 2, čl. 49 a čl. 24 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a dôstojnosti človeka v súvislosti s aplikáciou biológie a medicíny) a ako také nemôžu byť vylúčené zo súdneho prieskumu. V tejto súvislosti poukázala na relevantnú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Ďalej uviedla, že v čase doručovania rozhodnutia žalovaného v II. rade sa preukázateľne nezdržiavala v mieste doručenia. Bolo potrebné skúmať, či sa adresát v mieste doručovania zdržiaval a či mal reálnu možnosť si písomnosť na pošte vyzdvihnúť. To žalovaný v I. rade neurobil, bez bližšieho skúmania vyhodnotil odvolanie žalobkyne ako oneskorene podané, ktorým postupom porušil jej právo domáhať sa ochrany na nezávislom a nestrannom súde.

Krajský súd sa podľa žalobkyne nevysporiadal s otázkou, či sa predmetné rozhodnutie dotýka základných práv a slobôd, ktorou sa bol povinný zaoberať, vrátane pochybenia žalovaného v II. rade pri uplatnení fikcie doručenia.

K podanému odvolaniu sa písomným podaním zo dňa 23. marca 2012 vyjadril žalovaný v I. rade tak, že napadnuté uznesenie krajského súdu navrhol potvrdiť.

Uviedol, že zásielka bola uložená na pošte dňa 2. augusta 2010 a vzhľadom na fikciu doručenia bola doručená dňom 5. augusta 2010. Posledným dňom na podanie odvolania bol piatok 20. augusta 2010, žalobkyňa však podala odvolanie na poštovú prepravu až dňa 24. augusta 2010 a žalovanému v II. rade bolo doručené dňa 25. augusta 2010.

V ďalšom obsahu vyjadrenia žalovaný v I. rade uvádzal skutočnosti, týkajúce sa meritórnej stránky veci odôvodňujúce správnosť postupu v konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 247 ods. 2 O. s. p., pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 250 ods. 4 O. s. p., pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Podľa § 250d ods. 3 vety prvej O. s. p., súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Podľa § 24 ods. 1 Správneho poriadku, dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku, ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane

bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Pokiaľ žalobkyňa žiadala preskúmať rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa (žalovaný v II. rade), ktoré možno napadnúť opravným prostriedkom, toto samotné nemožno preskúmať na základe žaloby v správnom súdnictve (arg. a contrario § 247 ods. 2 O. s. p.), keďže odvolací orgán nevydal rozhodnutie v konaní o opravnom prostriedku podanom žalobkyňou. Z uvedeného dôvodu bol postup krajského súdu, keď zastavil konanie správny, nakoľko bolo napádané prvostupňové rozhodnutie, pri ktorom nebolo rozhodnuté o podanom opravnom prostriedku. Zároveň je potrebné uviesť, že kto je žalovaným v správnom súdnictve určuje zákon, O. s. p (§ 250 ods. 4), a preto správny orgán prvého stupňa v tomto prípade ani nemal pasívnu legitimáciu.

Vo vzťahu k žalovanému v I. rade nemohol odvolací súd opomenúť námietku žalobkyne ohľadne uplatnenia fikcie doručenia. Z doručenky nachádzajúcej sa v administratívnom spise vyplýva, že žalobkyňa rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa prevzala 12. augusta 2010.

Ak sa adresát písomností, ktorá sa mala doručiť do vlastných rúk, v mieste doručenia nezdržiaval, neboli splnené podmienky uvedené v § 24 ods. 2 Správneho poriadku na uloženie zásielky na pošte (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4SŽ/80/1998 zo dňa 27. októbra 1998). Zdržovaním sa adresáta v mieste doručenia treba podľa názoru súdu rozumieť prípad, ak sa adresát v čase doručenia zásielky zdržuje na území obce (mesta), v ktorej má bydlisko (t.j. nie je mimo obce, mesta na dovolenke, na liečení, na pracovnej ceste a pod.), teda ak má možnosť oboznámiť sa s oznámeniami doručovateľa, urobenými podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4SŽ/35/2002 zo dňa 27. augusta 2002).

V danej veci sa žalovaný v I. rade nezaoberal tou skutočnosťou, či žalobkyňa sa na mieste doručovania v relevantnom čase aj skutočne zdržiavala, ale bez náležitého preverenia posúdil odvolanie ako oneskorene podané, s tým, že odkázal na fikciu doručenia. Rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa bolo vydané a doručované v priebehu letných mesiacov (júl, august), ktoré sú prázdninové, počas ktorých sú, ako je všeobecne známe, v zvýšenom počte čerpané dovolenky, pričom práve pobytom na dovolenke žalobkyňa odôvodnila neprítomnosť v mieste doručenia. Posúdiť včasnosť odvolania nepatrí súdu v tomto konaní, ale správneho orgánu. Keďže žalovaný sa touto otázkou dostatočne nezaoberal, po postúpení veci bude potrebné opätovne sa vysporiadať s podaným odvolaním, a to najmä preveriť okolnosti doručovania prvostupňového rozhodnutia, s poukazom na tvrdenie žalobkyne, že sa preukázateľne na mieste doručovania nezdržiavala.

Pokiaľ žalobkyňa namietala, že napadnutými rozhodnutiami bolo zasiahnuté do jej základných práv a slobôd, Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že nepochybne rozhodnutie prvostupňové bolo spôsobilé zasiahnuť do základných práv a slobôd žalobkyne, a rovnako nie je vylúčené zo súdneho prieskumu (v zmysle § 248 O. s. p.), ale nemožno sa žalobou domáhať preskúmania zákonnosti prvostupňového administratívneho rozhodnutia. Pokiaľ sa jedná o postup žalovaného v I. rade pri vydávaní stanoviska, toto stanovisko nemožno bez ďalšieho považovať za akési „rozhodnutie o odvolaní“ (hoc aj neformálne) a ako také ho preskúmať, pretože postup pri jeho vydávaní bude predmetom ďalšieho posúdenia po postúpení veci žalovanému v I. rade. Žalobkyňa po preukázaní ňou tvrdených skutočností a meritórnom prejednaní podaného odvolania bude mať možnosť zákonnosť vydaného druhostupňového rozhodnutia napadnúť postupom podľa piatej časti O. s. p.

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 O. s. p v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. tak, že účastníkom právo na ich náhradu nepriznal, keď žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.